

מסכת שביעית

פרק א משנה ד

הָיָה אֶחָד עוֹשֶׂה כֹּפֶר דְּבִלָּה וּשְׁנַיִם אֵין עוֹשִׂין, אוּ שְׁנַיִם עוֹשִׂין
וְאֶחָד אֵינוֹ עוֹשֶׂה, אֵין חוֹרְשִׁין לָהֶם אֶלָּא לְצָרְכָּן, עַד שִׁיְהִיו
מְשֻׁלְּשָׁה וְעַד תְּשׁעָה. הָיוּ עֲשָׂרָה, מַעֲשָׂרָה וּלְמַעְלָה, בֵּין עוֹשִׂין
בֵּין שְׂאִינָן עוֹשִׂין, חוֹרְשִׁין כָּל בֵּית סָאָה בְּשִׁבְלָן. שְׁנָאָמַר
(שְׁמוֹת לֹד) בְּחֶרֶשׁ וּבִקְצִיר תְּשַׁבֵּת, אֵין צָרִיד לֹמַר חֶרֶשׁ
וְקָצִיר שֶׁל שְׁבִיעִית, אֶלָּא חֶרֶשׁ שֶׁל עֶרֶב שְׁבִיעִית שֶׁהוּא נִכְנָס
בְּשִׁבִיעִית, וְקָצִיר שֶׁל שְׁבִיעִית שֶׁהוּא יוֹצֵא לְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית.
רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, מָה חֶרֶשׁ וְשׁוֹת, אֵף קָצִיר וְשׁוֹת, יֵצֵא
קָצִיר הָעֶמֶר: